

faa troer jeg dog ikke; dette vil opnaaes ved det Forslag, her foreligger, thi der er aldeles Intet til Hinder for, at man, uagtet et enkelt Aars Høst i Almindelighed har givet Korn af en ringere Vægt; ved Hærping og anden Behandling kan udbringe temmelig vægtigt Korn, og naar man overhovedet troer, at der er en Tilbøielighed til at drive Prisen meget høit op, saa kan man jo forudsætte, at der i saadanne Tilfælde vil fra den ene Side blive angivet Prisen for den høieste Vægt. Ingen vilde kunne benægte, at det var en sandsfærdig Angivelse, da det kunde godtgjøres, at den Priis var betalt for Korn af den nævnte Vægt, og jeg seer derfor egentlig ikke, hvorledes Forslaget skulde lede til, at man kunde være stikker paa ogsaa at faae Gennemsnitsvægten opgiven.

Tsberning: Jeg synes, at hvad det ærede Medlem nu sagde netop beviser, at mit Forslag næsten ikke kan undværes. De, der skulle opgive Priserne — lad mig, uden at kaste Skygge paa Nogens gode Villie, sige Modstanderne — kunne nu faae en Priis opgiven, som de med Rette kunne sige er en temmelig almindelig Handelspriis, og saa kunne de lukke Dinene aldeles for, at det er Barer, der ved Hærping ere bragte til en høi Vægt. De angive denne Priis, og Ingen kan i mindste Maade bebreide dem, hvad de have gjort, men naar de offentlig skulle sætte Vægten ved Siden af, saa betænke de sig, idet de saa kunne være overbeviste om, at Offentligheden træder frem imod dem og siger: Sød af denne Vægt findes ikke i den Egn, hvor den Paagjældende opholder sig. Det er det eneste Controlmiddel mod en Angivelse af kunstige Priser, som slet ikke svare til Aarets Høst, og den Grund, hvorfor det ærede Medlem har villet sætte Forslaget tilside, er altsaa netop den, hvorfor jeg har bragt det frem, og hvorfor jeg mere og mere bliver overbevist om, at det er vigtigt at holde derpaa. Vi skulle saavidt muligt undgaae, at den Strid, der er mellem de forskellige Angivelser, idet der fra den ene Side sættes for høie, fra den anden for lave Priser, faaer en naturlig Næring. Som Forholdet nu er stillet med Hensyn til dem, der opgive

Priserne, er der en Immoralitet paa Bunden deraf, som vi skulle undgaae, og den kunne vi kun undgaae derved, at man fra begge Sider har en Følelse af, at man, idet man giver Priisbestemmelsen, skal dømme om noget Bist, og hvad er dette Bist? Det er, hvad Prisen har været paa Sædevarer af den angivne Art, som i det paagjældende Aar virkelig er avlet der paa Egnen. Dette kunne de Bedkommende ikke komme til, naar de holde sig til Handelspriserne, thi Sædevarerne træde meget sjældent frem i Handelspriserne, saaledes som de ere avlede, idet vi Gudskelov ere komne saavidt; at vi tilberede vore Sædevarer; før vi sælge dem; derfor ramme Handelspriserne næsten altid Sædevarer af en bedre Bessaffenhed, end de have, saaledes som de ere avlede. De, der skulle have Betaling istedetfor en Naturalhjælp, skulle imidlertid kun have Prisen paa det virkelig Avlede, og vil man derfor stille begge de Parter, der skulle opgive Priserne, paa en reen og klar Maade ligeoverfor hinanden, saa skal man holde fast ved det af mig foreslaaede Middel til at kontrollere hver Mand i hans inderste Samvittighed. Naar en Mand ved Siden af Prisen skal opgive Vægten paa den Sød, der er avlet, og han veed, at den kan veies ligeoverfor ham, og at hans Priisopgivelse derved kan blive controlleret, saa gaar han ikke hen og spørger om Prisen paa en Vare, som maafee veier 13 Lpd., naar det Avlede kun er 12 Lpd., og lukker Dinene for den høiere Vægt. Han kommer til at gjøre en Undersøgelse i den Retning, som han ellers ikke gjør, og istedetfor at tage sig et Bind for Dinene, tager han Bindet fra Dinene. Andet ligger der ikke i dette Undringsforslag; det siger til Alle, der skulle opgive Priserne: tag Bindet fra Dinene og see Forholdet, som det er.

N. Sage: Ja, nu forstaaer jeg først rigtig det ærede Medlems Vægtforslag, men jeg troer ogsaa nu, at det er upraktisk. Det er en ganske rigtig Tanke, det ærede Medlem har, at Værdien af det indavlede Korn er det, hvorefter Capitelstarten skal bestemmes, men nu er 1 Ed. Korn, lad os sige 1 Ed. Rug, saaledes som den avledes og saaledes som den foresandtes paa en Mand's Lo eller Lade, f.